

БРАТЯ ГРИМ

БРЕМЕНСКИТЕ МУЗИКАНТИ

Превод от руски: Васил Велчев, 2009

chitanka.info

Един мелничар си имал магаре. Дълги години то послушно мъкнело тежките чували с брашно, но накрая толкова остаряло, че вече не можело да работи. Тогава неблагодарният селянин му ударил една тояга и го натирил от къщи.

Поскитало се магарето и решило да отиде в големия град Бремен, да стане уличен музикант.

Вървяло, вървяло... По пътя срещнало едно мършаво куче, което бягало от господаря си. Той искал да го застреля, защото било много старо и не го бивало вече за лов.

— Ела с мен в град Бремен — предложило му магарето. — Ще станем улични музиканти.

Тръгнали двамата заедно и скоро видели един сърдит котарак. Той също бягал от стопанката си. Неблагодарницата искала да го удави, защото бил стар и не можел да лови мишки.

— Ела с нас в град Бремен — казало му магарето. — Ще станем музиканти.

Тръгнали тримата заедно и видели един проскубан петел, който пляскал с криле и кукуригал колкото му глас държи.

— Защо се дереш така, петльо? — попитало го магарето.

— Искам да си попея на воля, преди да умра. Стопанката е поканила гости и е решила да ме сготви на супа.

— Ела с нас в град Бремен. Ще станем улични музиканти. Ти ще пееш и ще свириш на балалайка, котаракът ще свири на цигулка, кучето ще бие барабана, а аз ще свиря на китара.

Тръгнали четиримата заедно. Вървели, вървели... и ето че замръкнали в гората. Тъкмо търсели къде да пренощуват, когато между дърветата заблещукала светлинка. Бременските музиканти се приближили и видели една стара къщичка. Затичали се те към прозорчето — ужасно им се приискало да надзърнат вътре! Магарето вдигнало предните си копита и стъпило на перваза, кучето скочило на гърба му, котаракът се покатерил върху него, а най-отгоре кацнал петелът.

Долепил той глава до стъклото и що да види: около пищна трапеза, отрупана с лакомства, седели четирима страшни разбойници, които пиели вино и пеели разбойнически песни!

Че като ревнало онова ми ти магаре, разляяно се кучето, замяукал котаракът, закукуригал петелът — вдигнала се страшна

олелия! В суматохата всички паднали през прозореца и се изтъркаляли в стаята.

Щом чули тая луда врява, разбойниците се уплашили, наскочили от масата и хукнали презглава към гората.

А бременските музиканти се настанили на местата им и се нахранили до насита. После легнали да поспят. Разбойниците видели, че светлината в прозорчето е угаснала, и най-смелият от тях, отишъл да провери какво става в къщата. Влязъл и зърнал две огънчета на печката. Решил, че това са горящи въгленчета, и понечил да си запали свещичка от тях. Пъхнал борината в едното въгленче, но се оказало, че това е котешко око! Че като скочил оня ми ти котарак — забил острите си нокти право в брадатото лице на разбойника!

Втурнал се той към вратата, а там кучето го ухапало за крака! Побягнал на двора, а там магарето го сритало с копита! Завтекъл се към портата, а там петелът запял с цяло гърло:

— Кукуруигу-у-у!

Клетият човек едва успял да се добере до своите приятели и им казал:

— Да бягаме, братлета! В къщата има една вещица с дълги нокти, едно чудовище с остри зъби и един великан с огромна сопа!

Тогава разбойниците си плюли на петите и повече не посмели да стъпят в гората. А магарето, кучето, котаракът и петелът заживели безгрижно в тяхната къщичка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.